

[Christmas Møller.]

Smuds og benytte en 26 Aar gammel Sag som Udgangspunkt for en Beskyldning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige det samme, som jeg har sagt nogle Gange tidligere. Man kan aabenbart svare det ærede Medlem i det uendelige, uden at han forstaaer, eller rettere sagt uden at han vil forstaa det. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg er ikke paa Jagt efter enkelte Personer og vil derfor ikke nævne enkelte og bestemte Navne, men det skal aldeles ikke afholde mig fra Kampen mod et System, som ganske afgjort virker ødelæggende paa det politiske Liv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Dam: Naar jeg ikke har taget til Genmæle mod de mange Angreb i Pressen, til Dels fuldstændig usandfærdige, endog en Beskyldning for, at jeg har ført falsk Vidnesbyrd i Retten, skønt jeg har Domstolens Erkendelse af det modsatte, saa har det været, fordi jeg vilde holde mig den Regel efterrettelig, saa længe Retten sidder, ikke at deltage i Drøftelsen af en Sag, der vedkommer mig personlig. Nu nødes jeg til at sige saa meget, at det, som nu forbavser andre som nyt, det kendte jeg fuldt ud i alle Enkeltheder, inden Forespørgselen blev stillet. Den blev stillet paa Grundlag af en Klage fra Nørregaard, der blev mig forelagt i alle Enkeltheder. Jeg kunde have forudsagt, hvad man nu har faaet at vide, at Politivadokat Johnsen har sagt og den og den har sagt. Den eneste Enkelthed, jeg ikke kendte, var, at den skriftlige Tilsigelse var forsvundet, den Tilsigelse, hvorpaa der stod, at Nørregaard var syg, og som det altsaa var meget interessant at faa af Vejen for dem, der havde benægtet, at de kendte til hans Sygdom.

Saaledes forholder Sagen sig, og med Hensyn til den skarpe Form har ingen haft større Overvejelser og Betæneligheder end

jeg, hvem sagkyndige har forelagt Materialet med de egenhændige Underskrifter af de Mennesker, som den formentlige Forbrydelse var gaaet ud over. Jeg har aldrig benyttet Ordet Voldtægt, jeg ved ikke, hvor Grænsen er, men, som jeg sagde i Retten: ogsaa det, at to fornemme Mennesker i Embedsstillinger benytter deres Stilling til at beruse en Kvinde af Underklassen og derefter benytter denne Tilstand til at faa deres Vilje med hende, betragter jeg som en Sædelighedsforbrydelse, og hvis den ligger lang Tid tilbage, viser det efter min Mening kun, at den Mand allerede fra Begyndelsen har savnet Betingelserne for at beklæde det Embede, han er blevet forfremmet til, hvad der ogsaa indeholdes i en Skrivelse til Rigsadvokaten fra Overretssagfører Pürschel. Selve Mødet hos Rigsadvokaten bekræftede min Opfattelse af, at Sagen for enhver Pris skulde dysses ned. Der maatte skarp Lud til — jeg vidste, hvad jeg udsatte mig for — for overhovedet at faa en Undersøgelse i Gang. Dette var mit Motiv. Personlige Motiver eller Fjendskab har jeg aldrig haft det mindste af i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Thomsen skal jeg kun sige, at det ærede Medlem kan ikke blive ved med blot at tale om Kamp mod et System. Det ærede Medlem Hr. Thomsen maa virkelig, naar han retter Beskyldninger, saaledes som han ogsaa har gjort det i Dag, sige, hvem han sigter til — det maa være det ærede Medlem Hr. Thomsens Pligt.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Dam vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem blander to Spørgsmaal sammen. Det ærede Medlem rejste en Forespørgsel her i Tinget, som overhovedet ikke har noget at gøre — og det er det, jeg har villet understrege — med det, som er det egentlige Indhold af det Problem, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hasle har rejst, nemlig Spørgsmaalet om Behandlingen af hele Nørregaard-Sagen m. m. Det, som vi andre Medlemmer af dette høje Ting har Lov til at bebrejde det ærede Medlem, er, at han stillede en Forespørgsel angaaende Dommer Eide i den